

Satans Eden nr. 144
Troen er en gave fra Gud
24. desember 2023
Brian Kocourek

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye våre hoder i et bønnens ord.
Kjære nådige Far, vi kommer ydmykt frem for deg denne julaften 2023.

Far, vi bare elsker Deg, og vi slapper så godt av og har faktisk en slik glede av å være i Ditt nærvær. Så, Herre, vi ber bare om at vi må fokusere på hva Du har gjort i alle disse dagene til sammen, som leder oss til denne store episoden av Din Parousia. I Jesu Kristi navn ber vi. Amen.
Du kan sette deg.

Jeg ønsker alle en god jul, og selv om det er jul i morgen, og selv om det egentlig ikke er jul før til våren. Men det er en slags tradisjon, antar jeg. Folk tilber Gud på forskjellige måter, men vi tilber ham i ånd og sannhet. Ja, ja.

Så denne morgenen har jeg tatt med et budskap som heter Troens gave, og vi skal se på hvorfor den måtte være en gave. VI SKAL SE PÅ HVORFOR DET MÅTTE VÆRE EN GAVE. Når alle tenker på gaven, tenker de på Guds Sønn. De tenker på karet. De tenker på dette lille barnet som ble født i en krybbe.

Men det var ikke det som var hele greia, for inntil Han var 30 år gammel, var Han fremdeles bare en gutt som alle andre. Men da Gud kom inn i Ham ved elven Jordan da Han var 30 år gammel, var det nå vi så Gud, og vi så Gud manifestert i kjød.

Denne morgenen skal vi se på hvorfor det måtte være en gave. Men vi skal finne ut hva den gaven egentlig er. Er det Sønnen selv? Er det karet? Er det Lammet som ble slaktet før verdens grunnvoll ble lagt, eller er det livet som Han levde?

Gud sa i **Johannes 3:16 at så høyt har Gud elsket verden at han gav sin enbårne sønn, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men få evig liv.** Så livet kommer gjennom denne gaven. Og denne gaven av evig liv kom gjennom Hans sønn.

Men hvorfor forkynnte da broder Branham på juledagen og fortalte oss "**Hvorfor det måtte være gjeterne**". Tenk på det bare et øyeblikk.

Til å begynne med ser vi på denne gaven, og vi vet at denne gaven var selve livet, og at livet lå i Hans Sønn. Men la meg først snakke om hvorfor det måtte være hyrder. For du skjønner, ildsøylen ledet hyrdene dit hvor det var liv. Med andre ord, gjennom alle tider ser vi at når de kom ut fra ildsøylen, så forlot livet dem. De døde tilbake i ørkenen, og alt annet.

Så hva er denne gaven? Og hvorfor kom den gjennom Hans Sønn, Jesus? Han var mønsteret for alle gaver. Og vi er henvist til denne gaven og til å bli formet etter denne gaven, for den er det evige liv, eller det evige liv.

Rom 8,29 *"For dem Gud kjente på forhånd, dem forutbestemte han også til å bli likedannet med sin Sønnns **bilde**, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre og søstre. 30 Og dem han forutbestemte, dem kalte han også, og dem han kalte, dem rettfærdiggjorde han også.*

Det betyr at du aldri gjorde det. Du har kanskje i kjødet utført synden, men i virkeligheten var det ingen synd i deg. Fordi du alltid var en troende. Det er alltid noe i deg, du har alltid sett hen til Ham. **30** *Og dem han forutbestemte, kalte han også; dem han kalte, rettfærdiggjorde han også; dem han rettfærdiggjorde, herliggjorde han også.*

Så hva er dette bildet av Hans Sønn? Skal vi ha skjegg, gå i sandaler og leve et hellig liv som en munk? NEI, vi skal leve etter den samme troen som Han levde etter.

Galaterbrevet 2,20 Paulus sier til oss: "*Jeg er korsfestet med Kristus, (med andre ord, jeg er død for meg selv) og likevel lever jeg, men det er ikke jeg, men Kristus som lever i meg:*

Så hvordan skal jeg leve igjen, etter at jeg er død for meg selv, og Paulus fortsetter. *Og det liv som jeg nå lever i kjødet, lever jeg ved troen (ved åpenbaringen) på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg.*

Så jeg skal leve av Hans tro, og som **Romerne 8:29** forteller oss, skal vi bli **lik Ham**, Hans liv, Hans tro.

Så hvorfor måtte det være gjeterne? Hvorfor det? Det var hyrdene som førte oss til Ham. Og Han er kilden til liv, Guds virkelige gave til oss. Se, dette var ikke en organisasjon av geistlige. De var ikke teologer. De var ikke de oppblåste UPS-ene og ordførerne og hva som helst. De var ydmyke hyrder, som er en type på

Guds profeter, som Han alltid har sendt. Og det er en type på en femfoldig tjeneste nå.

Ikke lammet som ble slaktet før verden for våre synder. Vi ble ikke ledet til Ham, fordi rettferdiggjørelsen sa at du aldri har syndet, fordi synd er vantro, **og den som er født av Gud kan ikke synde, for det er ingen synd i ham. Det finnes ingen vantro.**

Hvorfor måtte det da være hyrder som førte oss til Ham og Hans tro? Vel, en hyrde er en som leder, han nøyer seg ikke med å sitte på huk på et stykke jord og forvente at sauene bare blir på ett sted, hvis han gjør det, vil det friske gresset, den gode maten, bli overbeitet, og den samme maten, som var en velsignelse for sauene i dag, vil i morgen ved overbeiting bli deres forbannelse, og deres død. Nå vil det ikke være noe der for dem å spise.

Hyrden er altså ikke en person som er tilfreds og lat, for hvis han er lett tilfreds, er sauene dømt til å sulte i hjel til slutt. Derfor skapte Gud ham slik at han ikke skulle være tilfreds. Og han fører dem til en beitemark, og de spiser og gleder seg over maten, men det må skifte fra dag til dag, fra beitemark til beitemark, for at de ikke skal bli fornøyde og overbeite. Og dagens gode gress (mat) vil bli morgendagens underernæring.

Du skjønner, da broder Vayle gikk av scenen eller broder Branham gikk av scenen, og folk på en måte plukket opp kappen så å si, og de tenker, vel, jeg forkynner bare det som broder Branham forkynnte. Jeg forkynner bare det som broder Vayle forkynnte. Hvis de ikke ser ordet i dag, er de fortapt. De har blitt overbegavet.

Så han leder dem med et godt eksempel, og hør her, Gud skaper en mann slik han er. Jeg mener, jeg beklager, men hver bjelle som ringer, når du har en julesang og alle har en bjelle og de gjør sin greie, hver bjelle er laget forskjellig, og den er laget for å gi en bestemt lyd. Og når den gir en bestemt lyd, så passer den inn i Guds kurus.

Så han går foran med et godt eksempel og blir den som reiser seg for å lete etter nye beitemarker, og de følger bare etter. Så hvorfor måtte det være hyrder? Gud skapte dem for å lede andre til Hans nærvær. Det var det gjeterne gjorde på den tiden. De kom fra åkeren, legg merke til åkeren, misjonsmarken. De kom fra åkeren, og de kom inn i Hans nærvær.

Nå vil jeg snakke om den første gjeteren. La oss se på Adam. Gud sa: "Spis av livets tre og lev. Se bare på min ildsøyle, og se ikke på kunnskap og hvor mye

du vet om noe som helst, for den dagen du spiser av kunnskap, det er den dagen du dør.

I **det** øyeblikket du tar øynene bort fra ildsøylen som leder deg fra dag til dag for å skaffe deg mat, er den dagen du dør.

Men han tok øynene bort fra Ildstøtten og fulgte sin hustru etter kunnskap, og den dagen han tok øynene bort fra Ildstøtten, er den dagen døden satte inn for menneskeslekten. Og derfor gav Gud ham å bli kledd i saueskinn. Legg merke til at saueskinn, gjeteren, hvorfor saueskinn? Fordi det han nå bar, pekte ham mot livet til den uskyldige som skulle komme. Han ble pekt på den eneste veien tilbake til livet, gjennom Hans sønn Jesus.

Så la oss se på en annen gjeter. La oss se på Moses. Han tenkte bare at som general kan jeg lede Israels barn tilbake til livet. Så Gud ga ham en periode hvor Han kledde ham i saueskinn, som en hyrde, fordi han var totalt avvist som general.

Og han kledde Ham i de samme klærne som sin far Abraham, en annen stor gjeter som hadde store flokker og den store gjeteren i sin tid, og han hadde mange flokker. Og Han skulle være og er vår tros Far.

Moses ble lært å følge ildsøylen og leve. Når ildsøylen beveget seg, beveget hele folket seg, hele flokken beveget seg med den, og legg merke til at de faktisk var fulle av liv. Skoene deres ble aldri utslitt. Klærne deres ble aldri utslitt. De hadde mat hver dag, de hadde vann hver dag. Og så lenge de hadde blikket festet på ildsøylen, levde de evig. Jeg mener, de levde bare forfrisket hver dag.

Der ildsøylen stoppet, stoppet de sammen med den. Men de skulle holde blikket festet på ildsøylen for å leve. Han sa se og lev. Og Gud stadfestet at de så på ildsøylen med tegn og mirakler. Legg nå merke til hvordan Bibelen sier at Moses forsto Guds veier, men folket så bare tegnene på mirakler. Folk så på feil ting.

Men så ble Moses tatt bort fra dem, og deres Josva, som selv var et bilde på Den Hellige Ånd i dag, fortsatte å følge den samme ildsøylen. Men da han førte dem inn i Løftets land, tok de snart øynene bort fra ildsøylen, og gjett hva? Og de begynte å dø igjen.

Så sendte Gud dem Elia igjen og kledde også ham i saueskinn. La du merke til det? En gjeter som viste dem veien tilbake til livet ved å gi ham et liv fullt av rettferdiggjørelse i ildsøylens kraft, men likevel fikk de snart øynene opp for

ildsøylen og døde. Han fortalte dem at Gud ikke var i lynet eller tordenen. Med andre ord, han er ikke i tegnene og underverkene, men i en liten, stille røst. Ting er i forandring. Gud ønsker å arbeide med oss individuelt, og de glemte det som førte dem til den Gud som var overnaturlig, ved å forlate og avvise budskapet om den stille, lille stemmen, og slik gikk de igjen til grunne.

Jøss, jeg beklager, men Einstein sa at hvis du fortsetter å gjøre den samme feilen om og om igjen, gjør den samme tingen, og tror at du kommer til å forandre deg, sa han at det er et tegn på galskap.

Så Gud sendte dem en annen mann, Johannes Døperen, og han kledde ham i gjeterklær og saueskinn, og viste på samme måte som han kledde Adam før ham, og Abraham, og Moses, og Elias, at ved å følge Ildstøtten fører til liv. Så han pekte på ildsøylen og viste oss at ildsøylen nå hvilte på ett sted, og det var i Guds sønn. OK, så nå har vi et fokuspunkt, vi har faktisk en synlig manifestasjon å rette blikket mot.

Og Han sa: "Jeg ser himmelen åpnet seg, og Guds egen Ånd ble sett som et lys, en ildsøyle, som en due, og kom ned, og nå er den kommet ned og bor i Hans Sønn. Han blir i Ham. Følg Ham nå.

Og det gjorde de en stund, men når de en gang i tidens løp ble konfesjonelle og ble fornøyd med å beite der det var mat for den dagen, men så tørket maten ut, og de døde snart. Det er hva denominasjon gjør.

Markus 14:27 for det står skrevet: Jeg vil slå hyrden, og sauene skal bli spredt.

Og det gjorde de. Så Gud sendte igjen en hyrde til oss, i vår tid, som Gud identifiserte som sin hyrde ved å stadfeste at han var i Guds nærvær, og han var i Hans ildsøyle, og for å vise at han også var hyrde for Guds hjord stadfestet han ham med sitt nærvær, og tok til og med et bilde av ham for å vise oss at Hans ildsøyle var tilbake igjen og vår vei inn i livet.

Og da jeg så på fjellgeitene og fjellsauene på veggen i arbeidsværelset hans i Tucson Arizona i forrige uke, og de mange sauehodene og til og med antilopene som er en type sauer, gikk det opp for meg at han også var utpekt av Gud som vår hyrde, og at hans jobb var å lede oss til ildsøylen, slik alle de andre hyrdene har gjort før ham. Vi hadde nettopp lyttet til broder Brahams preken **"Hvorfor det måtte være hyrder"** i North Side Fellowship, der broder Vic Berna er pastor.

Så med det i tankene vil jeg fortelle dere om denne store ildsøylen som hyrdene og de vise mennene, de fulgte alle **etter den store hyrden i vår tro**. Det var ikke et spedbarn som Gud ledet dem til. Det var et liv, et eksempel til etterfølgelse, Han ledet dem til å være vårt mønster. Dette eksempelet er kilden til liv, for vi skal leve ved troen, ved åpenbaringen av Guds sønn og leve. Så det er denne troens gave som vi skal leve ved. Det var Hans tro.

40 Guds tilbodelsessted 65-1128.1M "Jeg tror at menigheten begynner å høre budskapet, (det er vidunderlig) og begynner å forstå. (Det er enda bedre.) Men venner, hør her, vi må ligge i Sønnens Nærvær, (slik hyrdene gjorde) vi må modnes. Vår tro er ikke moden. (Vår åpenbaring er ikke moden.)

Intellektuelt hører vi Budskapet som Gud har gitt oss, og ser tegnene som Han har vist oss, og beviser det med Bibelen som bevis; men, å, hvor menigheten trenger å ligge i Hans Nærvær til det spenner seg opp i hjertet, slik som broder Don gjorde rett før han døde. Som broder Vayle gjorde rett før han døde. Forstår du?

blir søt i Ånden slik at den kan bade ned.

Noen ganger når du taler Budskapet, blir du hard, og må bryte det inn på den måten, fordi du må slå inn en spiker for å få det til å holde. Men når Kirken en gang får Det, de Utvalgte blir kalt ut og utskilt (da i Guds Nærvær), vet jeg at det vil bli noe lignende som de menneskene som var der da den tar sin Bortrykkelse.

Ser du hvordan Gud måtte forandre ting for ham?

Og det er derfor det måtte være hyrder. De skulle lede deg inn i Guds nærvær, Hans ildsøyle. Akkurat som hyrdene ble ledet til Ham av den samme Ildstøtten. Så det er derfor jeg ønsker å snakke til dere om denne store gaven fra Gud til oss, som er gaven til evig liv som vi mottar ved troens gave. En åpenbarings gave.

Romerne 12:3 "For jeg sier, ved den nåde som er gitt meg, til enhver som er iblant dere, at han ikke skal ha høyere tanker om seg selv enn han bør ha, men at han skal tenke nøkternt, alt etter som Gud har gitt hvert menneske troens mål.

Hvis du er et beist, kjenner du til bokseren Mike Tyson? Han bet av en motstanders øre og var et beist. Han hadde alle slags tatoveringer og sånt.

Tucker Carlson intervjuet ham, og han sa noe forbløffende til å være en beistmann.

Han spurte ham om noen noen gang kommer bort til deg og gjør narr av deg og gjør narr av deg og det ene og det andre. Han sa ja, og han spurte hva som går gjennom hodet ditt? Blir du veldig sint? Vil du slå ham ut? Han sa nei, sa han. Da jeg innså at jeg bare er en mann, skjønner du, sa han, hvis jeg tenker at jeg er elite, at jeg er hevet over dette, da blir jeg sint. Men hvis jeg innser at jeg bare er en mann som han er, så tenker jeg ikke noe på det.

Og du skjønner, apostelen Paulus sier, ikke bli oppblåst i din åpenbaring. Dere vet, dere er Guds sønner, ikke bli oppblåste. Ikke bli mer oppblåst enn dere burde tenke.

men å tenke nøkternt, alt etter som Gud har gitt hvert menneske troens mål. Et mål av åpenbaring.

Ordet **"delte ut"** (slik Gud delte ut til alle mennesker) er ordet **merizo**, og det **betyr å dele opp i deler og dele ut, altså å dele. Med andre ord betyr det å dele ut.**

Troen er en gave fra Gud til hver og en av oss som tror. Og som enhver ekte Far ønsker Han at vi skal være lykkelige, velsignet og tilfredsstilt. Så Han gir oss gaver. Og nå i juletiden ser det ut til at vi feirer Kristi fødsel ved å gi gaver, fordi Gud ga sin gave i form av sin Sønn.

Men for å holde oss i samme tankebane som vi har studert ut fra budskapet **om Guds eneste sted for tilbedelse**, og siden det er juletid, vet vi at Jesus var Guds gave til verden. Derfor vil jeg gjerne se på dette emnet om tro på en annen måte enn vi noen gang har sett på det før.

Du skjønner, **troen som er en åpenbaring er en gave fra vår Far.** Når den nå er en gave, betyr det at den er ufortjent for deg. Det er en tjeneste. Ok, du har bare blitt gitt denne gaven. Du har ikke fortjent den, den er ufortjent. Du ble bare gitt den.

Og tro eller åpenbaring er en gave, og den kan bare komme fra Gud. Du kan ikke få den ved å studere Ordet, du får den ikke ved at hendene blir lagt på deg, og Handa Mashanda. Nå var du et esel, og nå er du et menneske. Nei, du får det ikke engang ved å sitte under den rette tjenesten. Du sier: "Å, jeg fikk det fordi jeg satt under broder Vayle. Nei, jeg beklager, men mange mennesker som satt under broder Vayle har ikke en anelse. De er fortsatt opptatt av Super Bowls og ditt og datt. De er fortsatt opptatt av verden.

Du kan ikke få det ved å studere ordet. Du får det ikke ved at hender blir lagt på deg.

Du får det ikke engang ved å sitte under det rette departementet.

Troen, eller åpenbaringen, er en gave, og den kan bare komme ved at Gud gir deg sin Ånd slik at du kan ta imot hans åpenbaring.

Men akkurat som åpenbaringen eller troen er en gave fra Gud, skal den brukes til nytte og glede for oss. Jeg vet at jeg blir begeistret hver gang en av brødrene deler et sitat, og når jeg leser det, får jeg lyst til å løpe rundt i sirkler. Det er virkelig mye glede.

Nå kommer gaver i alle former og størrelser. Vi gir barna våre gaver med mange ulike formål i tankene. Noen gaver er til utdanning, som bøker og visse typer spill, mens andre gaver er til rekreasjon og fornøyelse, som sykler, skøyter og ski. Vi gir også barna våre gaver i form av klær, mat og kanskje musikk, og av mange andre grunner.

Gaver er altså gaver fra en selv til en annen, og på den måten ønsker vi å skape glede og tilfredsstillelse hos den vi gir gaver til.

Og slik er det også med vår himmelske Far. Denne formiddagen skal vi undersøke denne troens gave som han har gitt hver og en av oss, og vi skal se på de mange forskjellige grunnene og bruksområdene vi kan bruke vår trosgave eller åpenbaring til.

Efeserne 2:8 *For av nåde er dere frelst gjennom tro* (Hva er det, gjennom åpenbaring); *og det ikke av dere selv: det er Guds gave:* (Så hva er en gave fra Gud, sier han) **vår tro er en gave fra Gud.** det er (snakker om tro) er **Guds gave.** Det er åpenbaring.

I Peter 4:10 *Slik enhver har mottatt gaven,* (og hva er gaven? Han sa: Troen er gaven, og vi vet at det er en åpenbaring), *så gjør det samme med hverandre,* (Noen gir deg en eske med godteri. Hva gjør du da? Du deler det. Noen gir deg en eske med nøtter. Hva gjør du da? Du deler det. Det er det det er til for) **som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.**

64 Bevis Hans Ord 64-0816 *Det er også et gammelt ordtak som sier: "Bevis det, og jeg vil tro det." Nå, de har en av våre stater i nasjonen, de har et slagord, "Jeg er fra Missouri, vis meg." Med andre ord: "Bevis det for meg, jeg er fra Missouri." Men dette fungerer ikke alltid, fordi Gud har, i hver tidsalder, oppfylt og bevist det verk som Han har satt ut for den tidsalderen, og talte det i Sitt Ord. Og hver gang Guds ord har blitt bevist i tiden, har flertallet avvist det. Nå, hvor mange mennesker, hvis jeg sier, her er en hel haug med Bengals-*

billetter, hvor mange mennesker vil takke nei til det? Bare de som sier, hei, jeg holder sabbatsdagen, ok, jeg vil ikke gå på sånne ting på søndag. Men alle i hele verden, hvis jeg sa OK, kampen er på lørdag. Jeg tar det, jeg tar det. Jeg tar imot gaven. Alle vil ta imot gaven. Hvorfor tar de ikke Guds gave? Han tilbød den til dem.

*Så "Bevis det, og jeg vil tro det", er ikke sant. **Du kan bare ha tro når Gud gir deg tro. Troen er en gave fra Gud.** Uansett hvor religiøs du måtte være, så må det til... ja, du må ha tro. Og din tro kan bare hvile, hvis du er en kristen, på Guds beviste ord.*

De fleste mennesker vil aldri si nei til en gave, hvilken som helst gave, men denne gaven sier de nei til, for uten Guds Ånd i oss forstår vi ikke hva denne gaven egentlig er og hva den vil gjøre for deg.

Hvis jeg sier at jeg har en trylledrikk som gjør at du kommer til å leve evig, vil de fleste, sannsynligvis 100 prosent, si ja til å drikke den.

Men hvis jeg sier, vel, den drikken er faktisk åpenbaring i Hans Ord, hvor mange mennesker vil da ikke si, vel, gi meg den, de vil ikke gjøre det. Det er ikke en rask løsning for dem.

I Romerbrevet 12,3 ser vi at *Gud har gitt hvert menneske troens målestokk.* Du trenger bare en liten bit. Du kan ha 100 millioner sædceller på ett knappenålshode. Det er greit. Så det trengs ikke mye, gjør det vel? Vel, hvis Gud har gitt deg et mål, så har du et mål. Sånn er det. Broder Branham sa at med det målet kan du skape verdener og leve på dem. Det er hvor stor en del det er.

Og likevel sa apostelen Paulus at hvis vi hadde tro på størrelse med et sennepsfrø, kunne vi flytte fjell. Men han sa også at hvis vi hadde all tro, kunne vi flytte alle fjell.

Og Jesus sa i **Matteus 17** at *hvis vi hadde tro på størrelse med et sennepsfrø (et ørlite grann av det), kunne vi flytte fjell.*

Apostelen Paulus i **1. Korinterbrev 13**, taler om å *ha all tro slik at vi kan flytte fjell*, (det er det samme. Enten du har en hel haug av den eller om du har en liten bit av den. Det er fremdeles liv, og så ser vi at enten du har en liten smule Tro eller om du *har All Tro*, så vil det gjøre det samme. Så hvorfor lengter du etter *all tro* når det å ha en liten porsjon er alt du trenger)?

Det er ikke størrelsen på troen eller åpenbaringen som er problemet, siden enhver mann ... Bror Branham sa, den lille gamle Wash-kvinnen hadde bare ett/tre bånd. Så det er ikke hvor mye du har, det er hva du gjør med det du har.

Så, siden hvert menneske er gitt et mål av Tro, og det spiller egentlig ingen rolle i hvilken grad eller mengde du har. Men det som virkelig betyr noe, er om du bruker det du har.

Så hva spiller det da noen rolle om jeg har all tro eller bare troen til et sennepsfrø? Begge kan flytte det samme fjellet. Det er altså ikke målet vi skal strekke oss etter, vi er alle *gitt et mål av den samme Faderen*.

Jeg gir ikke hvert av barna mine de samme gavene ved juletider i det siste, det gjør jeg. Men da de var små, hvis jeg ga dem den samme dukken, kranget de om hvem sin dukke det egentlig var. Så jeg gir dem bare det som vil være tilfredsstillende for dem og til bursdagene deres. Jeg prøver å gi dem hver sin gave av lik verdi fordi en gave kommer fra hjertet, og som forelder prøver du å tilfredsstille ønskene til hvert av barna dine. Og siden hvert barn er forskjellig og kan ha ulik smak og ulike preferanser, gir du hver av dem noe som tilfredsstiller deres ønsker så godt du kan, avhengig av omstendighetene.

Jeg husker da Elisabeth bare var en liten baby. Hennes første jul ga jeg henne en liten babydukke. Og etter hvert som jentene mine kom til verden, ønsket de seg dukker, så det var det jeg ga dem. Nå er det annerledes med guttene. Den ene ønsker seg kanskje en dumper og den andre et sett med cowboy-geværer eller noe annet. Hvert barn har forskjellige ønsker og behov, og vi prøver å oppfylle disse behovene så godt vi kan.

Og når vi prøver å oppfylle de små ønskene deres, gir vi dem gaver. Dette er en måte vi uttrykker oss på overfor dem og lar dem vite at vi bryr oss om dem, og det er slik vi forholder oss til dem. Og vår himmelske Far er ikke annerledes. Denne trosgaven, eller åpenbaringen, er hvordan han gjør seg kjent for hver og en av oss.

***Jakob 1:17** Hver god gave og hver fullkommen gave er ovenfra og kommer ned fra lysets Far, hos hvem det ikke er noen forandring eller skygge av forvandling.*

Vi pleier ikke å gi barna våre gaver som vi ikke vil at de skal bruke. Vi sier faktisk ikke at dette er en vakker gave. Det er en fantastisk gave, men vet du hva? Legg den på hylla, så blir den kanskje verdt mer penger en dag. Det gjør vi ikke. Som voksne kan vi kanskje gjøre det fordi vi investerer, men vi gjør ikke det med barna våre.

Noen ganger gir vi dem faktisk gaver som vi skulle ønske vi hadde fått da vi var små. Min mor fortalte meg at min far hadde kjøpt et elektronikksett til meg for å bygge et intercom-system da jeg var tre år gammel. Kan du forestille deg det,

bror Josh, å gi din lille datter et intercom og si: "Ha det gøy med å bygge det"? Jeg husker det ikke, men hun sa at hun fikk ham til å ta det med tilbake til butikken. Men er det ikke det Gud gjør når han gir oss tro eller åpenbaring?

Med andre ord var faren min elektroingeniør, så han tenkte som en elektroingeniør. Så han ville at jeg skulle bli elektroingeniør. Så han ga meg et elektronisk sett for å bygge et intercom-system da jeg var tre år gammel. Og nå skulle jeg ønske at jeg hadde fått den gaven. Kanskje livet mitt ville ha vært litt annerledes.

Han gir oss det vi trenger for å kjenne Ham og Hans meninger, verdier og dømmekraft. Og min far var elektroingeniør før han begynte på kveldsskole for å bli advokat. Jeg antar at han hadde et ønske for meg, og derfor ga han meg en gave for å lede meg mot de tingene han verdsatte. Så gaver kan brukes til alt mulig. Men det viktigste er at gaver er til for å brukes.

Vi gir gaver i forventning om at de skal bli brukt. Ingen liker å gi en gave vel vitende om at den vil bli satt bort i et hjørne et sted, eller kanskje bare gitt videre til en annen person med påskriften "Denne gaven er fra deg". Hvis vi gir en gave og personen bare gir den videre til en annen, vet vi faktisk at den ikke hadde noen verdi for personen.

Men du skjønner, vi gir gaver som et middel til å uttrykke oss, og derfor gir vi dem i forventning om at de vil bruke dem. Husk det når vi nå går videre i dette studiet, for jeg ønsker å vise dere mange bruksområder for deres tro denne morgenen.

Det virkelige problemet vi må ta stilling til, er dette. **Troen er verdiløs hvis den ikke blir brukt.** Den har blitt gitt oss for å bli brukt. Vi må anvende den. Og **når den blir brukt, vil den frembringe det den var ment å gjøre i deg.** Akkurat som jeg har nevnt om malingsboksen. Hvis du har en malingsboks og du ikke bruker den, tar den ut og ruller den på veggen, hvis du bare sier: "Å, jeg har denne malingsboksen. Jeg ruller boksen på veggen, og så blir veggen min malt. Du vet, du har en liten skrue som er ødelagt et sted.

Så da **har troen et mål.** Som vi sa tidligere, er *troen vissheten*, og åpenbaringen er vissheten *om ting vi oppriktig forventer.* Og hvis det er vissheten om ting vi oppriktig forventer, så har det med forventninger å gjøre. Så da **har troen et mål. Den har en forventning.**

Enten din tro bare er et lite frø av tro, eller om du har all tro. Begge deler vil føre til det samme resultatet. Da kan vi si at troen har et resultat, en forventning, et

mål. Og derfor må vi fokusere vår tro på det målet vi har for hånden. For tro uten håp er verdiløs.

Tro uten en endelig forventning er verdiløs. Og siden troen er en åpenbaring som er plassert i oss for at vi skal bruke den, så må den også brukes. Hvis Gud plasserer **troen på sin Sønn** i våre hjerter for å bevege oss og motivere oss, da kan vi ikke være til behag for ham når vi ikke opererer i troens rike. Han lærer oss opp for å se hva vi vil gjøre med vår tro.

Vet du hva? Jeg fikk en sykkel da jeg var liten, og faktum er at du gjør feil med den gaven Gud gir deg. Du kan gjøre feil, akkurat som jeg kunne gjøre feil. Jeg var seks år gammel, så jeg visste ikke engang hvordan jeg skulle sette meg på sykkelen.

Så de holdt sykkelen for meg, og jeg satte meg opp på sykkelen. Så ga de meg en dytt, og jeg begynte å sykle nedover veien, og jeg var så glad fordi jeg syklet for første gang, helt til fyren ved siden av meg også syklet for første gang, og vi visste ikke hvordan vi skulle styre. Så til slutt kom de to syklene sammen, og vi kolliderte. Jeg fikk noen blåmerker og noen kutt og blåmerker og sårne ting. Men vet du hva jeg lærte av det? Du lærer av feilene dine. Men gaven er der fortsatt, og den er å hjelpe deg, for alle fedre vil at barnet skal være koordinert, vil at de skal kunne bruke musklene sine og alt annet og bruke tankene sine fremfor musklene og lære seg å gjøre ting. Så det må brukes.

Så ikke Jesus selv: "**Jeg vil visseelig ikke gjøre noe før min Far først har åpenbart det for meg**"? Dette er grunnen til at bror Vayle har forkynt så flittig om **passiv tro** i alle disse årene. Han forkynte for at vi skulle komme til det sted hvor vi kan vente på Herren.

Så du skjønner, jeg kunne ha ventet til jeg var ti år gammel og syklet da. Da ville jeg sannsynligvis ha gjort det bedre. Men du skjønner, jeg lærte det til slutt da jeg var seks år gammel, og jeg hadde fire år foran meg til jeg var 10 år gammel.

Du skjønner, **den passive troen venter på løftet**. **Passiv tro er tålmodig**, og dermed er den moden. Troen tar over for deg, og du hviler i åpenbaringen, vel vitende **om at Han som har gitt løftet, helt sikkert vil fullføre det**. Og vet du hva? Du trenger ikke å gjøre det. Han gjør det for deg. Det er Gud i deg som arbeider med å, vil og gjør. Så det Han har begynt å gjøre, det kommer Han til å fullføre.

Jak 1:3 "Dette vet dere, at prøvelsen (åpenbaringen) av deres tro (åpenbaringen) skaper tålmodighet.

Tenk på det, prøvelsen av åpenbaringen din. Jeg trodde den skulle frembringe

en broder Branham i meg. Og den kommer til å gjøre meg akkurat som broder Branham. Vet du hva? Du gikk ikke gjennom alle de prøvelsene som han gikk gjennom. Så kanskje hvis du får disse prøvelsene, vil du ende opp på samme sted fordi du har det samme minimum av tro. Nå har han kanskje mer tro fordi han har en annen målestokk, men det spiller ingen rolle fordi din har produsert det samme, ser du.

Dere vet at prøvelsen av deres tro (deres åpenbaring) virker tålmodighet. Men la tålmodigheten gjøre sin fullkomne gjerning, så dere kan bli fullkomne og hele, (med andre ord, dere kan bli modne, fullkomne og hele,) uten å mangle noe." Og der har du nøkkelen.

Troen skal virke en modenhet inn i oss gjennom tålmodighet. Tålmodighet er det eneste sanne kjennetegnet på en moden person. De er villige til å vente fordi de har tro, de har åpenbaring og tillit til løftet. Når vi tålmodig venter på løftet, er denne ventingen faktisk en troshandling. Vi gir uttrykk for en åpenbaring. Det er da en passiv handling, som har gått over til det aktive.

Nå *har Gud gitt hver og en av oss et mål av tro*, og det spiller ingen rolle hva vårt mål er hvis det kan flytte de samme fjellene. Så det som er viktig er at vi holder vår tro aktiv. Så vi lærer hvordan vi kan bruke denne troen, denne åpenbaringen, denne gaven som vi alle har fått.

Jesus sa: "*Sønnen kan jo ikke engang gjøre noe selv uten at Faderen viser ham det først.*" Så vi må bruke vår tro bare til det Gud har vist oss at vi skal bruke den til. Og hvis det er Han som har gitt oss vårt mål av tro, er det da ikke Han som viser oss hvordan vi skal bruke den og når vi skal bruke den? Da er det opp til Ham å hjelpe oss til å utøve denne troen som Han har gitt oss.

Ikke at jeg prøver å fortelle deg at vi ikke skal være late med troen vår, men la oss se realitetene i øynene i kveld. Han gir oss det mål av tro vi har. Han tildeler hver enkelt et visst mål, men det spiller egentlig ingen rolle hvilket mål vi har, for alt gjør det samme. Den samme elektrisiteten slår på disse lysene, men den slår også på skjermen min, slår på den, slår på de lysene. Du kan høre varmen blåse. Det er den samme elektrisiteten, OK? Den gjør alt. Alt har samme bakside, og dermed samme kraft.

I Peter 1:7-9 "*For at prøvelsen av deres tro (prøvelsen av deres åpenbaring), som er mye mer dyrebar enn gull som forgår, at deres tro (åpenbaringen) kan bli funnet etter granskning å resultere i lovprisning, ære og herlighet.* Lovprisning er fruktofferet, alle lepper som lovpriser Hans navn, *ære*, Ære er å innta det nedre sete, *og Herlighet* er selve Guds sinn, Hans meninger, verdiene og dommene,

ved Jesu Kristi tilsynekomst:" Og Jesu Kristi tilsynekomst har skjedd.

Så vi ser her at det skal være en prøvelse eller en test av din tro, eller din Åpenbaring. Resultatet av denne prøvelsen vil faktisk produsere *lovprisning, ære og herlighet* i deg.

Så da vil prøvelsen, som Jakob sa, frembringe tålmodighet, og når tålmodigheten har gjort sin fullkomne gjerning, vil den frembringe en fullt moden Guds sønn i Faderens bilde, akkurat slik Hans førstefødte var. Husk at *Jesus selv, (Guds førstefødte), lærte lydighet (slik at vi vil lære lydighet) til Guds Ord ved de ting som Han led.*

Ordet "**lidd**" er et ord som betyr "**å bli mishandlet**" eller "**å bli mishandlet**" for Ordets skyld.

Så vi ser at prøvelsen av din tro er akkurat det. Din tro blir satt på prøve. Gud plasserer deg i situasjoner på grunn av din tro, din åpenbaring, for å se hvordan du vil bruke din åpenbaringstro. (**Ikke glem at tro er en åpenbaring**). Husk Daniel i løvekulen og de tre hebraiske barna i ildovnen.

De hadde alle åpenbaringen av sin tid, og Gud satte dem på prøve ved hjelp av den. **Åpenbaringen du besitter er din tro**. Og for å få deg til å bruke den, og til å anvende den, tillater Gud at visse prøvelser og lidelser kommer din vei på grunn av din tro/åpenbaring. Akkurat som en sykkel. Du gir den til sønnen din og forventer at han skal bruke den. Så går han gjennom prøvelse etter prøvelse inntil han ikke kan bruke den lenger.

Lidelsen er altså et resultat av at du allerede har troen. Du lider ikke fordi du ikke har tro. Du lider fordi du har tro. Det er en god ting å vite. Gud er fornøyd med din tro. Så Han gir deg litt flere prøvelser for å se hvordan du kommer til å håndtere det, og setter deg i en situasjon hvor du bare må stole på din tro for å komme deg gjennom. Det var akkurat det Sjadrak, Mesak og Abed-Nego gikk gjennom. Vi har sett at det var det **Daniel, Moses, Abraham** og alle Guds profeter gikk gjennom.

Hver og en måtte gå gjennom en prøvelse av sin tro, en prøvelse av sin åpenbaring. Prøven kom på grunn av den åpenbaringen han hadde fått, og på den måten lærte han å vente på Gud, og etter hvert som Gud igjen satte hans tro på prøve, førte åpenbaringen til at hans egen tro fikk ny energi.

Troen din er gitt deg for å bli brukt. Men du kan ikke bruke den til hva som helst. Det må være etter Guds valg og i henhold til Hans timing. Men tro meg når jeg

sier deg dette: Hvis **Gud har gitt deg dette målet av tro**, så vil Han like sikkert som Han ga deg denne troen, Han vil prøve den og få den til å være til nytte for deg. Så når du går inn i prøvelsene av din tro, din åpenbaring, så bare slipp taket og la Gud gjøre det.

Det er som vi ser det på film. Du vet at kraften er med deg. Bare overgi deg til kraften. Det er en avledning fra Bibelen. Bare overgi deg til Gud. La Ham bevege deg. Han vil vise deg kommende ting. JA, JA. Når Den Hellige Ånd kommer over deg, vil Han vise deg kommende ting.

Hebreerne 11: 1 *Troen er substansen av det vi håper på, beviset på det vi ikke ser,*

Når vi nå undersøker dette skriftstedet, ser vi at ordet substans betyr visshet, og i **Hebreerne 1:3** brukes det også om selve Guds person og natur.

Vi ser da at det ikke bare er en forsikring for deg mentalt, men det er selve naturen i det å ha tillit. Med andre ord, den overtar hele ditt sinnelag og forandrer deg fra å være et forvirret vesen som er avhengig av omstendighetene, til en som er sikker og trygg og gjør alt med et mål for øye. Det er ikke som i friidrett, hvor man tester sine evner. Broder Branham tenkte ikke på sine evner når noen kom opp for å bli bedt for. Han sa bare: "Ditt ord sier at han er helbredet. Jeg legger mine hender på ham. Han er helbredet. Det er tro. Du skjønner, ikke at jeg har en mønstring. Bli helbredet. Nei, ganske enkelt. Han bare holdt barnet i armene sine, ba om at Gud ville gi henne øyne, og Han ga henne øyne. Sånn er Gud. Det er Gud.

Vi ser da at det ikke bare er en forsikring for deg mentalt, men det er selve naturen i det at du har tillit. Du skjønner, jeg kan si dette. Hvor mange her inne har tro på kroppens forandring? Jeg gjør det. Jeg ser frem til det hver dag. Jeg ser frem med så mye forventning at jeg ikke bryr meg om jeg dør eller lever. Jeg skal få min forvandling. Jeg skal få vekslepengene mine. Jeg kommer til å være 22 år gammel igjen eller 20 år gammel igjen resten av livet. Jeg kommer til å ha hår på hodet. Jeg kommer til å ha en tynn kropp. Jeg kommer til å være akkurat det jeg alltid har ønsket å være. Men jeg kunne ikke gjøre det alene.

Med andre ord, den overtar hele din legning og forandrer deg. Og hvorfor tror jeg på det? Fordi Gud har sagt det. Så enkelt er det. Gud sa det. Derfor tror jeg på det. Det avgjør saken. Med andre ord, det overtar hele ditt sinnelag og forandrer deg fra en forvirret skapning av omstendigheter til en som er sikker og trygg og gjør alt med en hensikt i tankene.

Du er ikke lenger bare reaksjonær i din kristne innsats, men du blir proaktiv. Du har en hensikt bak det du gjør, eller du har en hensikt med det du gjør. Du har en plan som er lagt for deg, og du følger den ganske enkelt. Følg planen, for å si det slik.

Forsterket: *Troen er forsikringen* (Med andre ord, Åpenbaringen er forsikringen), *(bekreftelsen, skjøtet)* (Vel, når jeg gir deg skjøtet, er det hele ditt. Nå må du bare ha tålmodighet til avslutningen. Ja.) *av ting vi håper på eller venter oss inderlig, som er beviset på ting vi ikke ser, og overbevisningen om deres virkelighet, troen som oppfatter det som ikke er beviset på ting, som en virkelig kjensgjerning.* Det som ikke åpenbares av sansene.

Det er derfor min bønn for min kone ikke er for hennes fem sanser. Min bønn for henne er for den 6. sansen, at den vil være så innstilt på Gud at du ikke engang trenger de fem sansene.

Habakkuk 2:4 *Se, hans opphøyde sjel er ikke oppriktig i ham, men den rettferdige skal leve ved sin tro.*

Matteus 8:26 *Og han sa til dem: Hvorfor er dere redde, dere som har liten tro?* Legg merke til sammenhengen mellom det å ikke ha tro og det å være redd. *Da stod han opp og talte til vindene og havet, og det ble stille.* Vi ser altså at troen mangler frykt, ettersom frykt skyldes at man ikke er sikker.

Når Gud sa at jeg skulle ta ansvar for møtene, og jeg ikke visste hvordan jeg skulle gjøre det, hvordan stopper man en storm for å ta ansvar for møtet? Men vet du hva? Jeg bare adlød. Og jeg begynte å gå til prekestolen, og det første Han viste meg var Jesus i den store stormen på havet, og Han roet havet. Jøss, dette er virkelig kult. Jeg preker om en Guds sønn og andre Guds sønner. Og nå ser jeg Guds Sønn. Og så mitt andre skritt, jeg så broder Branham stoppe stormen i Colorado. Og jeg sa: "Jøss, dette er virkelig bra. Og jeg gikk opp på prekestolen og sa: "Jeg tar hver ånd her under min kontroll til Guds ære. Jeg skrøt ikke. Jeg gjorde bare det han ba meg om å gjøre. Og Gud gjorde resten.

Dere ser **Matteus 8:26** *Og han sa til dem: Hvorfor er dere redde?* Vel, jeg kunne ha vært redd og sagt: Jeg vet ikke, det er best at jeg ikke trer frem, for folk kan komme til å kalle meg et navn. De kunne si, å, han prøver å være som broder Branham, jeg prøver å være som Jesus. Jeg prøver å være som Jesus. *Hvorfor er dere redde, dere med liten tro?* Så legg merke til forbindelsen mellom frykt og liten tro. Legg merke til forbindelsen mellom det å ikke ha noen tro i det hele tatt og det å være redd. *Da reiste han seg og talte til vindene og havet, og det ble helt stille.* Vi ser altså at troen mangler frykt, for frykt kommer av at man ikke

er sikker. Og hvis du ikke er sikker, har du ikke tro. Men hvis du er sikker på at du kommer til å få kroppen din forandret, bekymrer du deg ikke for det. Du bekymrer deg ikke for det. Du ser faktisk fremover. Du ser frem til, hva jeg enn må gå gjennom mellom her og der, Herre, du vet, la det skje. Men én ting vet jeg. Mitt siste sted er å hvile i Ditt nærvær i all evighet.

Matteus 9:2 *Og se, de førte til ham en mann som var syk av lammelser og lå på en seng; og Jesus så deres tro, deres åpenbaring, og sa til den lamme: "Sønn, vær ved godt mot; dine synder er deg forlatt."*

Legg merke til at når du har beveget deg fra en passiv tro til en aktiv tro, kan andre se uttrykket for din åpenbaring.

Matteus 9:29 *Da rørte han ved deres øyne og sa: Etter deres tro, etter deres åpenbaring, være det med eder!*

Så ditt aktive uttrykk for din passive tro vil vise seg i din aktive tro, som er dine handlinger som uttrykker din tro.

Matteus 9:22 *Men Jesus vendte sig om, og da han fikk se henne, sa han: Datter, vær til trøst; din tro har gjort dig frisk. Og kvinnen ble helbredet fra den stund.*

Så hennes passive tro på å tro, ble til en aktiv tro, til å gjøre. Du ser Gud i deg til å ville, og derfor har du en vilje først. Så gjør Han det, og du gjør det.

Så du blir din åpenbaring. Abel ofret et blødende, døende lam til Gud, og han ble et blødende, døende lam for Guds åsyn. Jesus sa: "**For dette er grunnen til at jeg er kommet til verden.**" For å være et blødende, døende lam.

Matteus 14:31 *Og straks rakte Jesus ut sin hånd og grep ham og sa til ham: Du som har liten tro, hvorfor tvilte du?*

Legg merke til hvordan tvil er forbundet med mangel på tro. Du kan ikke tvile og ha tro på samme tid.

I Jakobs brev leser vi: "**En dobbeltsinnet mann er ustabil på alle sine veier.**"

Med andre ord, en mann som sier: "Vel, jeg kan, jeg kan ikke, noen gjør det, noen gjør det ikke. Du vet... Ja, kanskje, kanskje ikke. Kanskje, kanskje det. Du kommer ikke til å få noe hvis du bare sitter på gjerdet sånn. Du må komme deg bort fra den ene eller den andre siden av gjerdet.

Matteus 15:28 *Da svarte Jesus og sa til henne: "O kvinne, **stor er din tro; la det skje med deg som du vil.**" (Det sto ikke som jeg vil, men som du vil.) Og hennes datter ble helbredet fra den samme stund.*

Det var det jeg sa til broren som kom til meg. Han var pinsevenn, og på slutten av gudstjenesten hadde vi bønn i kirken der nede i Kentucky. Og jeg visste det ikke, men han hadde tråkket på en skrue og fått koldbrann, og de hadde allerede kuttet av hælen hans. Og han kom inn på krykker. Jeg så på det og sa: "Du har koldbrann. Men jeg ba for ham om at koldbrannånden måtte forsvinne. Og så sa jeg, jeg stoppet ham, og jeg sa, la det skje med deg etter din vilje.

Og han ville det. Og han kom tilbake til sykehuset, og han hadde bare et arr på undersiden av foten der alt hadde blitt skåret av, alle tre hudlagene, musklene, senene, alt sammen. Og Gud stoppet koldbrannen og fikk alt til å vokse ut igjen. Og han hadde bare et lite arr. Og vet du hva pinsevennene sa til ham? Vel, hvis det var Gud som helbredet deg, ville du ikke hatt et arr. Og jeg sa, vel, så fortell dem at Gud ikke oppreiste Jesus fra de døde, for han hadde spikerarr på hendene og på føttene. Så Jakob haltet resten av livet. Så det er bare et vitnesbyrd om at Gud helbredet deg. Så jeg kan være stolt av det, for jeg kan si: OK, jeg kan kanskje ikke løpe og hoppe og alt mulig annet, men Gud helbredet meg. Og det faktum at jeg ikke kan løpe eller hoppe, minner meg om at jeg var lam, og at jeg nå faktisk er en hel mann.

Legg merke til at dette var akkurat som Hattie Wright, og Jesus sa også: "**Hva du enn sier. Tal til dette fjellet og tvil ikke, så kan du flytte det.**" Din tro kan brukes til omtrent hva som helst.

Markus 4:40 *Og han sa til dem: **Hvorfor er I så fryktsomme? Hvordan kan det ha seg at dere ikke har noen tro?*** Legg igjen merke til at deres frykt er forbundet med at de ikke har noen tro.

Lukas 8:25 *Og han sa til dem: **Hvor er deres tro? Og de ble redde og undret seg og sa til hverandre: "Hva er dette for en mann?" For han befaler til og med vindene og vannet, og de adlyder ham.*** Du skjønner, de så på omstendighetene og ikke på Ham.

Og hva med å skape ekorn? Stoppet ikke den samme troen en storm i Colorado?

Lukas 17:19 *Og han sa til ham: **Stå opp, gå din vei; din tro har gjort deg hel.***

Legg merke til at hans tro gjorde ham hel. Det finnes altså en drivkraft som får det usynlige til å bli synlig. På samme måte som en designer må tenke på det før han kan designe det.

Han tror at han designer det, og så bygger han det

Apg 3:16 *Og hans navn har ved troen på hans navn gjort denne mann sterk, som dere ser og kjenner; ja, den tro som er ved ham, har gitt ham denne fullkomne sunnhet i nærvær av dere alle.*

Den passive troen i sinnet må komme til uttrykk i handling. Din tro har gitt ham ... Den har aktivert ham. Tenk på det. Din tro er det som aktiverer deg.

Apg 15,9 *Og han gjorde ikke forskjell på oss og dem, og renset deres hjerter ved troen.* Så selv vår tro, vår åpenbaring renser oss.

Da jeg først ble kristen, tenkte jeg at hvis jeg slutter å gjøre dette, hvis jeg slutter å gjøre dette og begynner å gjøre dette og begynner å gjøre dette, så vil Gud kanskje bli fornøyd. Jeg tenker ikke slik lenger, fordi min åpenbaring er så langt hinsides det. Jeg innså at jeg var i Ham. Jeg innså at Han som er i meg kommer til å utføre det. Jeg innså at Han arbeider i meg for å ville gjøre det, og alt jeg trenger å gjøre er bare å komme meg ut av veien. Jeg kommer ikke til barnet i krybben. Jeg kommer for troen som Han levde i. Det er det jeg har kommet for.

Det er vasken av vann ved ordet. Eller som vi leser i **Salme 119:9:** *"Hvorledes skal en ung mann rense sin vei? ved å ta vare på den etter ditt ord."*

Og ikke ved bokstaven alene, men ved Hans Ånd som Han har gitt oss til å lese Hans Ord. Hans tro på Hans åpenbaring renser *oss fra herlighet til herlighet og fra bilde til bilde.* Fra Doxa til Doxa. **Det er 1. Korinterbrev 3.**

Apg 26,18 *for å åpne deres øyne og vende dem fra mørket til lyset og fra Satans makt til Gud, så de kan få syndenes forlatelse og arverett blant dem som er helliget ved troen* (ved åpenbaringen) som *er i meg.*

Jøss... Selv arven kommer gjennom åpenbaring.

Rom 1:17 *For deri åpenbares Guds rettferdighet fra tro til tro, slik det står skrevet: Den rettferdige skal leve av tro.* Ved åpenbaring. Vi skal altså leve etter denne åpenbaringen.

Rom 3:22 Den Guds rettferdighet som er ved troen på Jesus Kristus, gjelder alle og enhver som tror, for det er ingen forskjell:

Vel, jeg skal komme inn på det i en annen preken, jeg hadde tenkt å si noe, men det får bli en annen gang, for det kommer i nr. 156. Vi skal snakke om Guds suverenitet i valget.

Og glem aldri **1. Korinterbrev 2** som sier: "**Hvilket menneske kan forstå Guds ting uten at Guds Ånd er i ham.**" Og denne Åndsfylte forståelsen kaller vi åpenbaring. For legg merke til at det står at de blir åpenbart ved Hans Ånd som bor i oss.

Rom 3:28 Derfor konkluderer vi med at et menneske blir rettferdiggjort ved tro uten lovens gjerninger. Og slik ser vi at selv vår rettferdiggjørelse kommer av tro,

Og den rettferdiggjøringen betyr at du aldri var vantro. Å, du har kanskje ikke skjønnet det på lenge, men det betyr ikke at du ikke trodde på det. På en eller annen måte håpet du på det, på en eller annen måte trodde du på det, men du forsto det bare ikke. Du forsto ikke hvordan det kom. Men du kan se tilbake når du er et lite barn, og du vet at Gud ledet deg.

Romerne 5:1 Derfor er vi rettferdiggjort ved tro; vi har fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.

Så vi er rettferdiggjort ved åpenbaring. Å, det er en munnfull. Jeg kunne holde en hel preken om det. Skjønner du at Bibelen sier at du gjorde det, men at Gud ikke tilregner det til deg? Du innser at vi var i Ham før verdens grunnvoll ble lagt. Det betyr at vi er en del av Ham. Er du klar over at det ikke finnes noen måte, det finnes ingen mennesker, det finnes ingen synd, det finnes ingenting som kan skille deg fra Guds kjærlighet? Er du klar over at det eneste du trenger å gjøre er å gå gjennom handlingene og komme dit? Alt du trenger å gjøre er å gå herfra og dit, og så er du der. Bare fortsett å gå.

Og se hva rettferdiggjørelsen vil gjøre for deg, den gir deg en **fred som overgår all forstand**. Når du innser at du vil være der, og at Han tar deg så langt, så kommer Han til å fullføre det. Han kommer ikke til å etterlate deg. Og du har alle disse løftene som ligger i fremtiden, og du vet at disse løftene i fortiden allerede har funnet sted. Og Gud kan ikke lyve. Og Han er den samme i går, i dag og i all evighet.

Så med andre ord, hvis du var i Ham og du var en del av Ham, og hvis Han så deg da som en forutbestemt Guds Sønn og herliggjorde deg da, så kommer du

ikke til å gjøre feil på en eller annen måte, og Han kommer til å kaste deg ut. Det er en ferdig avtale. Det gir deg bare fred. Fred å vite at Gud elsker deg så høyt at Han har åpnet ditt sinn og ditt hjerte for Hans åpenbaring av hvem Han er.

Galaterne 2:16 *Da vi vet at et menneske ikke blir rettferdiggjort ved lovgjerninger, men ved troen på Jesus Kristus, så har også vi trodd på Jesus Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort ved troen (åpenbaringen) på Kristus, og ikke ved lovgjerninger: (Se, det er ikke ved det du gjør.) For ved lovgjerninger skal intet kjød bli rettferdiggjort.*

For ved lovens gjerninger kan du ikke si, vel, jeg gjorde det faktisk, men jeg gjorde det ikke. Men ved åpenbaring kan du si at jeg ikke gjorde det fordi jeg ikke var klar over det.

Du skjønner, det er ikke det du begynte å gjøre og sluttet å gjøre som rettferdiggjør deg, men din tro på **at Han som begynte den gode gjerning i deg, vil fullføre den.** Alt handler om Ham.

Romerne 4:5 *Men den som ikke gjør noe, men tror på ham som rettferdiggjør de ugudelige, ham blir hans tro regnet til rettferdighet.*

Så hør her, det er en hel masse der. Men se, det handler ikke om at du arbeider, det handler om at du tror på Ham. Han rettferdiggjør deg. Du rettferdiggjør ikke deg selv. Du har ingen unnskyldninger. Ja, jeg gjorde det. Jeg er lei for at jeg gjorde det. Men Han sier at vet du hva? Du gjorde det aldri. Djervelen gjorde det. Hans tro regnes for rettskaffenhet, åpenbaring, smart.

Legg merke til at når du har kommet til Ham og trodd på Ham, er du ikke bare rettferdiggjort, men du blir ansett som helt rettferdig, og du har aldri gjort det. Det betyr ikke at feilen er helt borte fra din fortid, men motivet blir ikke tilregnet deg. Å, det fysiske beviset på feilen din er der, men forbrytelsen er ikke begått, er ikke tilregnet, fordi hensikten ikke var der. Stemmer det, Sarah? [Det er ingen hensikt. Derfor var det ikke en forbrytelse. Det var en feil. Og Gud gjør dette for oss, og det Han befaler er suverent gitt, og du kan ikke forandre det. Du kan ikke endre utfallet ditt. Halleluja. Jeg er så glad for det. Jeg kan hoppe og skrike og alt mulig annet akkurat nå.

Romerne 4:13 *For løftet om at han skulle være verdens arving, ble ikke gitt Abraham eller hans ætt ved loven, men ved troens rettferdighet.*
Den rette troen på Åpenbaringen.

Romerne 4:16 *Derfor er det av tro (Åpenbaring), for at det kan være av nåde;*

(og husk nåde er ufortjent gunst) **for at løftet kan være sikkert for hele avkommet.**

Så la oss lese det på denne måten. Derfor er det ved tro, derfor er det ved noe Gud gjorde. Han ga deg en åpenbaring, for at det skulle være av nåde, for at det skulle være ufortjent. For at løftet skulle være sikkert. Løftet kan være sikkert. Husk det. Løftet kan være sikkert. Han sa det. Jeg tror det. Det er sikkert. **ikke bare for det som er av loven, men også for det som er av Abrahams tro, han som er vår alles far,**

Romerne 4:19 Og da han ikke var svak i troen, betraktet han ikke sitt eget legeme som dødt, Det var ikke noe han måtte arbeide seg opp til, slik at han kunne ha et forhold til sin kone. Han hadde det ikke lenger. Hans kone hadde det ikke lenger. Men Gud var i ham og ville, eller arbeidet for å ville og gjøre, **da han var omtrent hundre år gammel, og heller ikke da Saras livmor var død:** Det handlet ikke om hva de kunne gjøre.

Romerne 4:20 Han vaklet ikke over Guds løfte på grunn av vantro, men var sterk i troen og gav Gud ære:

Romerne 5:2 Ved ham har vi også adgang ved tro (ved åpenbaring) til **denne nåde**, til denne ufortjente gunst, **hvor vi står og gleder oss i håp om Guds herlighet.** Det er altså åpenbaringen som gir deg adgang til Ham og Hans nåde. Og du vet at du vil ha Guds meninger, verdier og dommer i deg.

Romerne 10:17 Så kommer da troen ved å høre, og hørelsen ved Guds ord. Du hører Hans Ord, og Hans Ånd i deg gjør det levende.

Romerne 14:23 Og den som tviler, er fordømt om han eter, fordi han ikke eter av tro; for alt som ikke er av tro, er synd (det er vantro).

1. Korinterbrev 2:5 For at deres tro ikke skal stå på menneskers visdom, men på Guds kraft. (Det handler ikke om deg, det handler om hva Han gjorde for deg,) for det **er Gud som virker i deg, til å ville og deretter til å gjøre.**

I Korinterbrevet 13:13 Og nå blir troen, håpet og kjærligheten, disse tre; men den største av disse er kjærligheten. Er kjærlighet.

For alt begynner med åpenbaring og går så over i håp, som er en oppriktig forventning, som gir deg motivasjon til å gjøre og handle, som er det kjærlighet er. Ikke at du hadde lyst til å elske, det har ingenting å gjøre med hvordan du føler deg, det er ikke en følelse. Bror Branham sa til bror Vayle. Bror Vayle sa:

"Jeg har ikke denne kjærligheten. Jeg ser ikke denne saktmodigheten og forskjellige ting som du har, broder Branham. Jeg har det bare ikke. Han sa nei, du har kjærlighet. Han sa, gjør du noen gang ting fordi du er en kristen, og du ville ikke ha gjort dem hvis du ikke var en kristen. Hele tiden? Så det er kjærlighet.

Det er det du gjør. Tro, håp og kjærlighet. Og den største av disse... Se på den passive troen, den oppriktige forventningen, som er håpet om å komme ut av den passive troen, og den aktive troen, som er kjærligheten. Ja, ja. Ikke at du hadde lyst til å elske, det har ingenting å gjøre med hvordan du føler, men du handlet ut din kjærlighet.

II Korinterbrev 5:7 *For vi vandrer ved tro, ikke ved synet;* ved åpenbaring, ikke ved synet.

Andre Korinterbrev 13:5 *Ransak dere selv, om dere er i troen; prøv dere selv.* (Med andre ord, handler jeg etter min åpenbaring eller ikke? Jeg kan se den, andre kan se den. Kan andre bruke sine fem sanser og vite at jeg er en kristen som leter etter Kristus for å ta oss ut herfra?) *Vet dere ikke selv at Jesus Kristus er i dere, om dere ikke er forkastelige?*

Galaterne 2:20 *Jeg er korsfestet med Kristus; likevel lever jeg; men ikke jeg, men Kristus lever i meg; og det liv som jeg nå lever i kjødet, lever jeg ved troen* (åpenbaringen) *på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg.*

Jeg innser at jeg er en sønn. Nå er jeg ikke den eldste sønnen, jeg er ikke en gang en eldre sønn, men jeg er det for andre. Jeg mener, det er noen få mennesker som er yngre enn meg i Herren, men jeg er en av sønnene, derfor kommer jeg til å være der. Derfor tar Han seg av det hele.

Galaterne 3:2 *Bare dette vil jeg lære av dere: Mottok dere Ånden ved lovgjerninger,* (Det er noe dere gjorde. Fikk du Den Hellige Ånd? Å, jeg talte i tunger. Se, det er bare gjerninger.) *eller ved troens hørelse?* Det er slik du fikk den.

Galaterne 3:5 *Den som da gir eder Ånden og gjør undergjerninger iblandt eder, gjør han det ved lovgjerninger eller ved troens hørelse?*

Tømte broder Bosworth en hel skole for døde mennesker, døde barn, ved noe han gjorde, eller bare ved å gi dem ordet?

Broder Branham lærte oss at selv Kristus ikke ville ha hatt en tjeneste hvis det ikke fantes noen som hadde tro til å tro på den.

Så din egen tro trekker på gaven, uansett hva den gaven er, enten det er den femfoldige tjenesten eller til og med Guds profet, eller til og med Den Hellige Ånd selv.

Galaterne 3:7 *Da skal dere vite at de som er av tro, de er Abrahams barn.*

Hvordan vet du at du er av Abrahams kongelige ætt? Min tro forteller meg at jeg er det. Min åpenbaring forteller meg at jeg er en og den samme.

Og hvis vi er Abrahams barn, er vi Guds barn. Og vi har en eldste bror som har vist oss hvordan vi skal leve.

La meg nå bare bruke noen få minutter til og gi deg en kiste full av skriftsteder mens jeg leser dem for deg, slik at du kan forstå bedre hvordan din åpenbaring virker nåde inn i livet ditt, og dermed gir det deg en fred med Gud i tillit til at Han fullfører det verk Han har påbegynt i deg.

Galaterne 3:8 *Og Skriften, som forutså at Gud ville rettferdiggjøre hedningene ved tro, forkynte før evangeliet for Abraham og sa: I deg skal alle folkeslag bli velsignet.* Og gjett hva? Alle nasjoner er blitt velsignet.

Galaterne 3:9 *Så er da de som er av tro, velsignet med den trofaste Abraham.*

Du er velsignet med den trofaste Abraham. Du er en del av det Abraham fikk. Jøss... Du er en del av det Jesus fikk. Jøss...

Galaterne 3:14 *For at Abrahams velsignelse skulle komme over hedningene ved Jesus Kristus, for at vi skulle få løftet om Ånden ved troen.*

Du skjønner, du vet at arveloven sier at når den eldste sønnen blir adoptert, får han 50 % av alt faren hadde. Men når faren dør, får resten av barna, men da har vi et problem, for vi har en Far som ikke kan dø. Han er den eneste udødelige kongen. Så Jesus sa: "Gjett hva, ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine brødre. Jeg skal dø slik at de kan dele med meg, og vi blir medarvinger med, med, med, med, med Kristus. Alt han har, har du også. Det nye Jerusalem. Ja, det nye Jerusalem.

Galaterbrevet 3:24 *Derfor var loven vår læremester for å føre oss til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort ved tro.*

Da jeg innså at jeg var i Ham, så jeg på min fortid i dette kjødet som en ung mann, alt annet, og bare sa: "Vet du hva? Det skjedde aldri. Det er bare ikke der. Gud tilregnet det. Han la det i glemselens hav. Jeg er så betatt av hvordan vi som mennesker kan dykke ned i glemselens hav og dra opp ting og si: "Jeg fant det. Du gjorde ditt, du gjorde datt. Det er i glemselens hav.

Derfor var loven vår læremester for å føre oss til Kristus, for at vi skulle bli rettfærdiggjort ved tro.

Galaterne 3:26 *For dere er alle Guds barn ved troen på Kristus Jesus.*

Det er ditt bevis på at du er en Guds sønn, at du har mottatt Ordet for din tid, og at du lever det.

Galaterbrevet 5:5 *For vi venter ved Ånden på håpet om rettfærdighet ved tro.*

Galaterne 5:6 *For i Jesus Kristus nytter hverken omskjærelse eller uomskjærelse noe, men troen, som virker ved kjærlighet.*

Galaterne 5:22 *Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, tro og åpenbaring. Det er en av Åndens frukter.*

Efeserne 1:15 *Derfor har også jeg, etter at jeg hørte om deres tro (deres åpenbaring) på Herren Jesus og deres kjærlighet til alle de hellige (jeg så denne åpenbaringen virke i deres handlinger)*

Efeserne 3:12 *I ham har vi frimodighet og adgang med tillit ved troen på ham. (Jøss, vår åpenbaring gir oss adgang til Gud selv).*

Efeserne 3:17 *For at Kristus skal bo i deres hjerter ved troen, og for at dere skal være rotfestet og grunnfestet i kjærlighet,*

Efeserne 4:13 *Inntil vi alle når fram til enheten i troen og i kunnskapen om Guds Sønn, til et fullkomment menneske, til målet for Kristi fyldes vekst: 6:16 Fremfor alt, ta troens skjold, med hvilket I skal være i stand til å slukke alle (ALLE) de ugudeliges brennende piler. 6:23 Fred være med brødrene og kjærlighet med troen, fra Gud Faderen og Herren Jesus Kristus. Siterte den eldste broren.*

Fil 3,9 *Og bli funnet i ham, så jeg ikke har min egen rettfærdighet, som er av loven, men den som er ved troen på Kristus, den rettfærdighet som er av Gud ved tro (ved åpenbaring):*

Kolosserne 1:21-23 Og dere, som en gang var fremmedgjorte og fiender i deres sinn på grunn av onde gjerninger, har **han** nå forlikt ved sitt kjøds legeme, ved døden, for å **gjøre dere hellige og ulastelige og uangripelige for ham, dersom dere holder fast ved troen, grunnfestet og urokkelige**, og ikke viker av fra håpet i det evangelium som dere har hørt, og som er forkynt for alle skapninger under himmelen, og som jeg, Paulus, er blitt gjort til tjener for.

Kolosserne 2:7 **rotfestet og oppbygget i ham og grunnfestet i troen, slik dere er blitt undervist, og overstrømmende i den med takksigelse.**

1 Tess 1,3 og minnes uavlatelig **deres trosverk** og kjærlighetsverk og håpets tålmodighet i vår Herre Jesus Kristus, for Guds og vår Faders åsyn.

II Tess 1,3 Vi må alltid takke Gud for dere, brødre, slik det sømmer seg, fordi **deres tro vokser så det suser, og fordi nestekjærligheten** (den ytre tro, den ytre åpenbaring) hos hver og en av dere er stor mot hverandre;

II Tess 1:11 Derfor ber vi også alltid for dere, at vår Gud må anse dere verdige til dette kall,

Jeg har så mange skriftsteder at jeg ikke har tid til å forklare hvert eneste et. Det er greit. Men du kan gå tilbake og lese dem selv.

Derfor ber vi også alltid for eder, at vår Gud må anse eder verdige til dette kall og oppfylle all sin godhets velbehag **og troens gjerning med kraft:**

1 Timoteus 3:13 For de som har brukt diakontjenesten godt, skaffer seg selv en god grad og stor **frimodighet i den tro** (i sin åpenbaring) som er i Kristus Jesus.

1 Timoteus 4:6 Hvis du husker brødrene på dette, skal du være en god Jesu Kristi tjener, **oppfostret i troens ord og den gode lære**, som du har nådd frem til.

I Timoteus 6:12 **Kjemp troens gode strid**, hold fast ved det evige liv, som også du er kalt til, og som du har bekjent deg til for mange vitners åsyn.

II Timoteus 3:15 Og at du fra barnsben av har kjent de hellige skrifter, som er i stand til å gjøre deg vis til **frelse ved troen** som er i Kristus Jesus.

Filemon 1:6 for at **din tros meddelelse** (din åpenbaring) **må bli virksom ved at du erkjenner alt det gode som er i deg i Kristus Jesus.**

Hebreerne 4:2 *For evangeliet ble forkynt både for oss og for dem; men det forkynte ord nyttet dem ikke, fordi det ikke ble blandet med tro hos dem som hørte det.*

Med andre ord, du skjønner, du har Ordet, ok. Vi har Ordet. Han sa, ikke bare i Ordet, men ved ånden, ikke sant? Så vi har bare Ordet. Men, skjønner du, når Ordet kommer inn i deg og det blander seg med din åpenbaring, skjønner du, da bringer det deg nå til det sted hvor du forstår. Du skjønner, ingen kan forstå Guds ting uten at Guds Ånd er i ham. Så nå forstår du. Det er din åpenbaring.

Hebreerne 6:12 *For at dere ikke skal være late, men etterfølgere av dem som ved tro og tålmodighet har arvet løftene.*

Hebreerne 10:22 *La oss komme nær med et oppriktig hjerte i troens fulle visshet, og la våre hjerter bli rensset fra en ond samvittighet og våre legemer vasket med rent vann.*

Hebreerne 10:23 *La oss holde fast ved trosbekjennelsen uten å vakle, for han er trofast i sitt løfte.*

Hebreerne 11:3 *Gjennom troen forstår vi at verden ble skapt ved Guds ord, (Så vet vi at ved åpenbaring forstår vi at verden ble skapt ved Guds ord. Det var Hans åpenbaring som gjorde det). slik at det som sees, ikke er blitt til av det som er synlig.*

Hebreerne 11:4 *Ved tro ofret Abel Gud et bedre offer enn Kain, (Ved åpenbaring ofret han.) Ved den fikk han et vitnesbyrd om at han var rettfærdig, idet Gud vitnet om hans gaver; og ved den taler han ennå som død.*

Hebreerne 11:5 *Ved tro (ved åpenbaring) ble Enok oversatt for at han ikke skulle se døden; og ble ikke funnet, fordi Gud hadde oversatt ham; for før han ble oversatt, hadde han dette vitnesbyrd om at han likte Gud.*

Hebreerne 11:6 *Men uten tro (uten åpenbaring) er det umulig å behage ham; for den som kommer til Gud, må tro at han er til, og at han belønner dem som søker ham med iver.*

Hebreerne 11:7 *Ved tro (ved åpenbaring) Noa, som ble advart av Gud om ting som ennå ikke var sett, ble grepet av frykt og beredte en ark for å redde sitt hus; ved den fordømte han verden og ble arving til den rettfærdighet som er ved tro.*

Hebreerne 11:11 Ved tro (gjennom Åpenbaringen.) **fikk også Sara selv styrke til å unnfange sæd og ble født et barn da hun var overmoden, fordi hun anså ham for trofast som hadde lovt.**

Hebreerne 11:23 Ved tro, (ved åpenbaring.) **Moses, da han ble født, ble gjemt tre måneder av sine foreldre**, (Det var hans foreldre. Det var ikke Moses Åpenbaring, det var hans foreldre.) **fordi de så at han var et skikkelig barn; og de var ikke redd for kongens befaling.**

Hebreerne 11:27 Ved tro forlot han Egypt og fryktet ikke for kongens vrede, for han holdt ut, som om han så ham som er usynlig.

Hebreerne 11:28 Ved tro (gjennom åpenbaringen) **holdt han påsken og blodsutgytelsen, for at ikke den som utryddet de førstefødte, skulle røre ved dem.**

Hebreerne 11:29 Ved tro (gjennom Åpenbaringen) **gikk de gjennom Rødehavet som på tørt land, og egypterne som prøvde å gjøre det, druknet.**

Hebreerne **11:30 Ved tro** (**ved** åpenbaring) **falt Jerikos murer, etter at de hadde vært omringet i syv dager.**

Hebreerne 11:31 Ved tro (ved åpenbaring) **gikk skjøgen Rahab ikke fortapt sammen med dem som ikke trodde, da hun tok imot spionene med fred.**

Hebreerne 11:33 Han som ved troen la riker under seg, (som ved åpenbaring la riker under seg) **skapte rettferdighet, fikk løfter, stanset løvenes munn,**

Hva mener du med det? Gjennom Åpenbaringen la de riker under seg. Vel, hør her. Gigantene var tre ganger så store som dem. Enorme menn, og de sa: "Vi er som gresshopper, vi kan ikke gjøre det. Og Josva og Kalab sa: "Men Gud sa at vi kan. Gjennom åpenbaring kan vi, og vi vil. Det er sant. Som gjennom åpenbaringer underkuet kongeriket og brakte rettferdighet.

Hebreerne 12:2 Ser på Jesus, troens opphavsmann og fullender (av vår åpenbaring; Så det er ikke engang hva du skal gjøre, er det hva han gjør for deg.) som **for den glede som ble satt foran ham, utholdt korset, foraktet skammen, og er satt ned ved Guds trones høyre hånd.**

Hebreerne 13:7 Husk på dem som har herredømmet over eder, de som har talt Guds ord til eder; **deres tro følger, (deres åpenbaring følger) med tanke på enden av deres samtale.**

Jak 1:3 I visshet om dette, at prøvelsen av deres tro (deres åpenbaring) **virker tålmodighet.**

Jakob 1:6 Men la ham **be i tro**, (be i Åpenbaringen) **uten å vakle.** For den som vakler, er som en bølge på havet som drives av vinden og kastes omkring.

Jakob 2:5 Hør, mine kjære brødre: Har ikke Gud utvalgt denne verdens fattige, rike i troen, (**rike** i åpenbaringen) **og arvinger til det rike som han har lovt dem som elsker ham?**

Jakob 12:17 På samme måte er troen uten gjerninger død, fordi den er alene. Ja, en mann kan si: Du har tro, og jeg har gjerninger; vis meg din tro uten dine gjerninger, og jeg vil vise deg min tro **ved mine gjerninger.**

Med andre ord, du sier. Vel, jeg har denne store passive troen. Jeg tror at profeten gjorde dette. Profeten gjorde det. Men hva med deg? Hva med deg? Hvor er din åpenbaring?

Jakob 2:22 Ser du hvordan troen virket med sine gjerninger, **og ved gjerninger ble troen** (var åpenbaring) **gjort fullkommen? Det ordet er teleioo {tel-i-o'-o}** og det er et verb som betyr å gjøre fullkommen, å fullføre, å oppfylle, å være fullkommen, å innvie 1) å gjøre fullkommen, fullføre; å gjennomføre fullstendig, å fullføre, fullføre, fullføre, **å bringe til slutt (mål)**

Så jeg er med andre ord født på ny. Jeg vet at jeg vil bli adoptert. Nå er jeg på vei mot den adopsjonen. Hvor snart blir det? Det kommer an på hvor mye jeg kan gi slipp og bare la Gud gjøre det.

Jakob 5:15 **Og troens bønn skal frelse den syke,** (åpenbaringens bønn **skal** frelse den syke,) **og Herren skal reise ham opp; og om han har begått synder, skal de bli forlatt ham.**

1. Peter 1,5 som blir bevart ved Guds kraft gjennom tro (gjennom åpenbaring) **til frelse** som er rede til å bli åpenbart i den siste tid.

1. Peter 1,7 for at **prøvelsen av deres tro, som er mye mer dyrebar enn gull som forgår, selv om det blir prøvet med ild, skal bli funnet til pris og ære og**

herlighet når Jesus Kristus kommer til syne: Og vi vet at dette er åpenbaringen.

1. Peter 1:9 og mottar enden på deres tro, (enden på deres åpenbaring.) ja, deres sjelers frelse.

Joh 5,4 For alt som er født av Gud, seirer over verden; og dette er den seier som seirer over verden, nemlig vår tro. (Til og med vår åpenbaring. Selve det faktum at du har åpenbaring, det gjør deg til en overvinner. Jøss, tenk på at det gjør deg til en seierherre).

Efeserne 2:8 For av nåde er dere frelst ved tro; (gjennom åpenbaring) og det ikke av dere selv; det er Guds gave:

I Peter 4:10 Slik enhver har fått en gave, slik skal også dere forvalte den for hverandre, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.

Så alle mennesker som har mottatt åpenbaringens gave, skal vi tjene hverandre på samme måte, som gode forvaltere av Guds mangfoldige nåde.

La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for din nåde og barmhjertighet og Herre, men enda viktigere for troens gave, som er åpenbaring. Nå vet vi at Din Sønn kom, Han kom til jorden, og det var slik at Du kunne ta bolig i Ham og Ditt Nærvær, Ditt Nærvær.

Du er livets kilde, og den som tror på meg, skal aldri dø, sa Jesus, men han skal leve evig. Så Herre, vi vet at hyrdene kom, og de tok med seg dem som var sammen med dem.

Og derfor, Herre, var deres misjon i livet å vise folket veien til Messias, til livets evige kilde. I Jesu navn ber vi. Amen. Amen. Amen. Amen. Gud velsigne deg.